

niet steeds noodzakelijk zijn, dat beide organisaties tegelijk aanwezig moeten zijn. Wel dient een zekere afstemming op elkaar plaats te vinden. Tot slot zijn nog enkele huishoudelijke punten doorge-sproken, gelet op het feit dat Kritisch Noordwijk-Milieugroep Noordwijk regelmatig van het Jan Verwey Natuurcentrum gebruikt maakt.

Lezing van Dick Jonkers over zwaluwen en gierzwaluwen

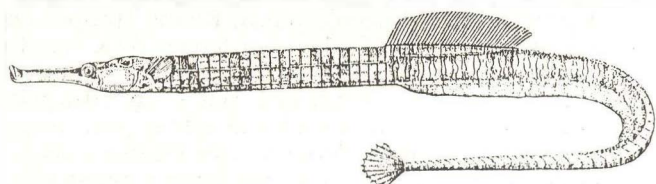
Na de rondvraag en een korte pauze verleent de voorzitter het woord aan Dick Jonkers. Allereerst zet hij uiteen, hoe hij ertoe gekomen is om zich zo bijzonder in

de zwaluwen en gierzwaluwen te verdiepen. Op basis van de onderzoeken die hij heeft verricht, heeft hij zeer veel kunnen achterhalen betreffende factoren t.a.v. vooruit- en/of achteruitgang. Verder is hij een warm pleitbezorger voor het aanbrengen van geschikte nest-gelegenheden. Zijn betoog wordt nog een bijzonder ondersteund door de prachtige opnamen, die bij het publiek veel bewondering oogsten. Na afloop van zijn lezing beantwoordt de spreker nog enkele vragen vanuit het publiek. Hierna dankt de voorzitter Dick Jonkers voor zijn boeiend verhaal en hoopt, dat hij hem nog eens in de toekomst mag uitnodigen.

Twée leuke vondsten

Kees Verweij

In het begin van augustus wandelde ik langs het strand vanaf Noordwijk in de richting van Katwijk. Plotseling zag ik aan de waterlijn een vis liggen, die opviel door zijn zeer lange en dunne lijf, een soort stevige dunne riem. Opvallend was verder zijn lange tuitvormige bek.

Grote zeenaald

Daar de vis dood was, kon ik hem rustig mee naar huis nemen. Daar raadpleegde ik het handboek "De Vissen van Nederland", uitgegeven door de KNNV in 1988. Het bleek te gaan om de Grote zeenaald, die graag in zand- en modderbodems voor onze kust leeft.

Zijn voedsel bestaat vooral uit kleine kreeftachtigen en vislarven. Bij deze vissoort dragen de mannetjes de eieren en larven in een broedbuidel, gevormd door twee brede huidplooien van de buikwand. Overigens is het op het ogenblik zeker de moeite waard het strand tussen Noordwijk en Katwijk te bezoeken. Halverwege het strand over een breedte van meer dan 40 meter geheel begroeid met voornamelijk Zeeraket, Biestarwe-gras en Zandhaver. Daartussen zijn op het strand nog het Loogkruid en de Zeepostelein te vinden. Door de vele regen van de laatste tijd bleven de badgasten weg en konden de planten zich op dit strand ongestoord ontwikkelen. Hier en daar zijn onder invloed van de wind zelfs kleine duintjes ontstaan. Kortom er ligt hier een stuk strand, zoals dit eigenlijk hoort te zijn en dat helaas nog maar alleen op enkele plaatsen op de Wad-deneilanden te zien is

Een tweede aardige vondst was een forse plant, die ik medio juli aantrof langs het fietspad tussen de Noraweg en de Langevelderslag. De bewuste plant was bijna een meter hoog. Verder viel hij op door zijn grote ficus-achtige bladeren en zijn bolvormige bloemscher

men met crème-achtige bloemen. De flora bood mij in eerste instantie geen enkel aanknopingspunt, totdat mij te binnen schoot, dat ik weleens eerder een soortgelijke plant heb gezien, die er verdacht veel op leek. Het ging hier om de *Calotropis procera*, die ik enkele jaren geleden aantrof in Noord-Kenya nabij de grens met Oeganda, in een vlak savannenlandschap tussen enkele termietenheuvels.

Deze *Calotropis* behoort tot de familie der Asclepiadaceae oftewel de Zijdeplantachtigen. Deze familie omvat circa 100 soorten die bijna alle voorkomen in de (sub)tropische gebieden van Amerika en Afrika. Voor zover ik heb kunnen nagaan gaat het hier waarschijnlijk om de *Asclepias syriaca*, die oorspronkelijk uit Noord-Amerika stamt. Via het Midden-Oosten is deze plant ook in Midden- en Zuid-Europa terechtgekomen. Linnaeus kende deze plant alleen uit het Midden-Oosten; vandaar dat hij hem de tweede naam "Syriaca" meegaf. Van de lange zijdeachtige haren op de vruchten is ook wel geprobeerd textielprodukten te maken, zonder aanvaardbaar resultaat evenwel.

Bloem en bloeiwijze van de zijdeplantachtigen

Nogmaals, helemaal zeker van mijn zaak ben ik nog niet. Misschien kan iemand anders mij nog verder op weg helpen? Het is voor mij nog een raadsel hoe deze plant hier in de duinen terecht is gekomen. Nog even ter mogelijke oriëntatie; onze kamerplanten de *Hoya* en de *Stefanotus* behoren eveneens tot deze familie.